

[PDF udgave \(142 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg og deres
stedfortrædereBilagJournalnummerKontor1400.C.2-0EUK29. oktober 2003

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. oktober 2003 -
dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender) samt møde i Det Blandede
Udvalg på ministerniveau med deltagelse Norge og Island den 6. november 2003 -
vedlægges Justitsministeriets revideret samt supplerende notat vedrørende
dagsordenspunkterne 2 og 30.

Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg revideret samt supplerende aktuelt notat vedrørende de sager inden for
Justitsministeriets samt Indenrigs- og Sundhedsministeriets ansvarsområder, der forventes
behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. november 2003, idet jeg skal

anmode om, at materialet oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes at det reviderede samt supplerende aktuelt notat ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

<DOCUMENT_START>

Revideret samt supplerende aktuelt notat vedrørende de sager inden for Justitsministeriets samt Indenrigs- og Sundhedsministeriets ansvarsområder, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 6. november 2003.

Side

2-5Dagsordenspunkt 2Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (Haagerkonventionen af 1996) (KOM(2003) 348 endelig af 17. juni 2003).* **(Revideret del. Erstatter side 19-22 i tidligere aktuelt notat vedrørende rådsmødet den 6. november 2003)****6-23**Dagsordenspunkt 30Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM (2002) 562 endelig udgave af 21. oktober 2002). **(Supplerende del)**

Dagsordenspunkt 2: Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Baggrund

Den 19. oktober 1996 vedtog Haagerkonferencen om International Privatrecht en konvention om retternes jurisdiktion, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og beskyttelsesforanstaltninger i forhold til børn (Haagerkonventionen af 1996).

Australien, Monaco, Den Tjekkiske Republik, Slovakiet, Marokko, Estland, Letland og Ecuador er medlemmer af konventionen, der trådte i kraft den 1. januar 2002 (dog senere for visse af medlemmerne). Derudover har Polen og Schweiz samt alle EU-medlemsstater, jf. nedenfor, undertegnet, men ikke ratificeret konventionen.

Den 29. maj 2000 vedtog Rådet forordning nr. 1347 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældremyndighed over ægtefællernes fælles børn (Bruxelles II-forordningen).

Da retsgrundlaget for Bruxelles II-forordningen er EF-traktatens artikel 65, jf. artikel 61, litra c, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordningen, der således ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten (forbeholdet vedrørende retlige og indre anliggender).

Med vedtagelsen af Bruxelles II-forordningen fik Fællesskabet såkaldt ”ekstern kompetence” på de retsområder, der dækkes af forordningen. Dette indebærer bl.a., at Fællesskabet i forhold til de omfattede medlemsstater fik enekompetence til at indgå forpligtelser med tredjelande, som berører reglerne i Bruxelles II-forordningen.

Haagerkonventionens bestemmelser om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det familieretlige område berører Bruxelles II-forordningen og er således omfattet af Fællesskabets enekompetence, mens Haagerkonventionens øvrige regler henhører under medlemslandenes kompetence.

Haagerkonventionen af 1996 er kun åben for ratifikation af stater, og derfor kan Fællesskabet som sådan ikke tilslutte sig konventionen, men må handle gennem sine medlemsstater.

På den baggrund besluttede Rådet den 19. december 2002 at bemyndige medlemsstaterne til at undertegne konventionen i Fællesskabets interesse. Medlemsstaterne, med undtagelse af Holland, der tidligere havde undertegnet konventionen, undertegnede konventionen samtidig i Haag den 1. april 2003. I forbindelse med undertegnelsen afgav medlemsstaterne

en erklæring om, at domme, der afsiges i EU-medlemsstaterne skal anerkendes og fuldbyrdes ved anvendelse af de relevante interne fællesskabsregler frem for konventionens regler.

Kommissionen har den 17. juni 2003 fremsat et forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Fællesskabets interesse at ratificere eller tiltræde konventionen, idet medlemsstaterne samtidig skal fremsætte en erklæring, der svarer til den erklæring, der blev fremsat i forbindelse med undertegnelsen.

Da Fællesskabets kompetence er baseret på en forordning, som Danmark ikke deltager i, deltager Danmark heller ikke i vedtagelsen af Rådets afgørelse om bemyndigelse til medlemsstaterne.

Danmark handler således fortsat på egne vegne i forhold til Haagerkonventionen af 1996, idet den danske holdning dog fastlægges i kontakt med Fællesskabet.

Det bemærkes, at Danmark ligeledes undertegnede konventionen den 1. april 2003 og i forbindelse hermed har afgivet en erklæring svarende til de øvrige medlemsstatsers om, at domme, der afsiges i EU-medlemsstaterne, skal anerkendes og fuldbyrdes ved anvendelse af de relevante interne fællesskabsregler. Erklæringen er fremsat i forbindelse med Danmarks undertegnelse, idet det efter Haagerkonventionen ikke er muligt at fremsætte den på et senere tidspunkt. Erklæringen er dog uden virkning for Danmark, da de relevante interne fællesskabsregler (Bruxelles II-forordningen og den kommende forordning om forældreansvar) er omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, jf. punkt 2 ovenfor.

Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til at ratificere eller tiltræde Haager-konventionen af 1996 i Fællesskabets interesse forventes vedtaget på Rådsmødet den *6. november 2003* eller på et senere rådsmøde.

2. Indhold

I henhold til Kommissionens forslag til rådsafgørelse bemyndiger Rådet medlemsstaterne med undtagelse af Danmark til at ratificere eller tiltræde Haagerkonventionen af 1996 i Fællesskabets interesse, idet hver enkelt medlemsstat i den forbindelse afgiver en erklæring om, at domme, der afsiges i EU-medlemsstaterne, skal anerkendes og fuldbyrdes ved anvendelse af de relevante interne fællesskabsregler frem for konventionens regler.

Det er endvidere fastsat, at medlemsstaterne skal ratificere eller tiltræde konventionen samtidig, og at dette skal ske inden for en nærmere angiven frist.

3. Europa-Parlamentet

Forslaget er behandlet i henhold til proceduren i EF-traktatens artikel 300. Europa-Parlamentet er derfor ikke blevet hørt i forbindelse med medlemsstaternes undertegnelse af Haagerkonventionen af 1996.

Europa-Parlamentet skal derimod høres over forslaget om medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse af konventionen. Europa-Parlamentet har den 22. oktober 2003 vedtaget en udtalelse, hvor Parlamentet tilslutter sig forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige (Haagerkonventionen af 1996). Udtalelsen indeholder dog en række ændringsforslag, der navnlig har til formål at fremskynde medlemsstaternes ratifikation eller tiltrædelse.

4. Høring

5. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har *senest* været forelagt Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 21. oktober 2003.

6. Subsidiaritetsprincippet

Forslaget ses ikke at være i strid med subsidiaritetsprincippet.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Som anført under punkt 1, er forslaget til Rådets afgørelse omfattet af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Danmark deltager således ikke i en kommende vedtagelse af afgørelsen, der ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Danmark handler derfor fortsat på egne vegne i relation til Haagerkonventionen af 1996, idet den danske holdning dog fastlægges i kontakt med Fællesskabet.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 2.-3. oktober 2003.

Dagsordenspunkt 30: Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM (2002) 562 endelig udgave af 21. oktober 2002).

Nyt notat.

1. Resumé

Europa-Kommissionens forslag til Rådets direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM (2002) 562 endelig udgave af 21. oktober 2002) har til formål at sikre, at EU-borgere og personer, der er lovligt bosiddende i EU, kan få en passende erstatning for de tab, de måtte lide, hvis de bliver ofre for en forbrydelse i EU.

Direktivforslaget bygger på Europa-Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser (KOM (2001) 536 endelig udgave af 28. september 2001). Der henvises herved til Justitsministeriets grundnotat af 18. januar 2002 om grønbogen.

Forslaget indeholder en henstilling af hidtidige foranstaltninger og initiativer på området i EU. På grundlag af denne gennemgang konstaterer Kommissionen, at der er store forskelle i ofres retsstilling afhængigt af, i hvilken medlemsstat forbrydelsen er begået. Kommissionen vurderer, at den nævnte forskel i retsstillingen ikke er forenelig med målet om i EU at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for alle.

Direktivforslaget indeholder minimumsstandards for erstatningen til ofre for forbrydelser (afsnit 1) samt regler om adgangen til erstatning i sager med grænseoverskridende aspekter (afsnit 2).

Retsgrundlaget for direktivforslaget er ifølge Kommissionen artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Formandskabet har den 30. juni 2003 - i lyset af drøftelserne i Rådets Civilretlige Komité i løbet af det første halvår af 2003 - fremlagt en revideret udgave af direktivforslaget.

Der er endvidere indhentet en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste om direktivforslagets hjemmelsgrundlag.

Formandskabet har for ganske nylig meddelt, at direktivforslaget vil blive behandlet på RIA-rådsmøde den 6. november 2003. Formandskabet har foreløbigt tilkendegivet, at drøftelserne formentlig vil dreje sig om, hvilke typer forbrydelser, der skal være omfattet af direktivet, betalingskilder og erstatningens størrelse. Formandskabet lægger alene op til en orienterende debat i Rådet.

2. Formål og baggrund

Direktivforslaget har til formål at sikre, at EU-borgere og personer, der er lovligt bosiddende i EU, kan få en passende erstatning for de tab, de måtte lide, hvis de bliver offer for en forbrydelse i EU.

Kommissionen fremhæver, at EU med Amsterdam-traktatens ikrafttræden står over for den udfordring at skulle garantere, at alle kan udøve deres ret til at bevæge sig frit overalt i EU på sikre og retfærdige vilkår. Direktivforslaget er en del af bestræbelserne herpå, og det skal samtidig være led i EU's svar på terrorbegivenhederne i USA i 2001.

Kommissionen henviser i den forbindelse bl.a. til Rådets og Kommissionens handlingsplan, for hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres (Wien-handlingsplanen), som Rådet vedtog den 3. december 1998.

Endvidere henviser Kommissionen til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors i 1999, hvor formandskabet opfordrede til, at der blev udarbejdet minimumsstandards for beskyttelse af ofre for forbrydelser, herunder om ret til skadeserstatning.

Direktivforslaget er udarbejdet bl.a. på baggrund af de positive reaktioner på Kommissionens grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser.

Kommissionen henviser desuden bl.a. til Den europæiske konvention fra 1983 om erstatning til ofre for voldsforbrydelser. Konventionen, der opstiller visse minimumsstandards for offererstatning, er alene ratificeret af 10 medlemsstater - herunder Danmark. Kommissionen

nævner endvidere Rådets rammeafgørelse af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager. Rammeafgørelsen, som er baseret på afsnit VI i EU-traktaten (Søje 9), forpligter medlemsstaterne til at sikre, at ofre for forbrydelser som led i straffesagen kan opnå en retsafgørelse om erstatning fra gerningsmanden.

Herudover henviser Kommissionen til sin grønbog om erstatning til ofre for forbrydelser samt det arbejde, der ligger til grund for grønbogen - herunder konklusionerne fra en konference i Umeå i Sverige i oktober 2000, som var opfølgning på en omfattende undersøgelse om ofrenes stilling i EU.

I grønbogen opstillede Kommissionen 3 målsætninger for et eventuelt fællesskabsinitiativ: